

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714897461
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714897461.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému R. Y., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 26.marca 2015 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.januára 2015, sp.zn.OT 90/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného R. Y. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.januára 2015, sp.zn. OT 90/2014 bol obžalovaný R. Y. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OT 16/2011 zo dňa 14.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2011, bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, od výkonu zvyšku ktorého bolo podmiennečne upustené a dňa 17.06.2014 uznesením tohto súdu, právoplatným dňa 17.06.2014, následne rozhodnuté o neosvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a o tom, že zvyšok trestu v trvaní 7 mesiacov a 10 dní vykoná a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OT 105/2013 zo dňa 02.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2013, bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 7 rokov,

dňa 08. decembra 2014 asi o 22.02 h riadil motocykel zn. Aprilia 125, bez evidenčného čísla, po ceste č. III/XXXXX v obci D. U., okres R., v smere jazdy na S. N., kde bol v úseku cesty pri rodinnom dome č. XX zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Púchov, pričom dychovými skúškami na alkohol, vykonanými tohto dňa prístrojom ALCOTEST 7410 pod číslami merania 0076 a 0077 bolo zistené, že v čase o 22.02 h mal hladinu alkoholu v krvi zvýšenú na 1,06 mg/l a v čase o 22.40 h mal hladinu alkoholu v krvi zvýšenú na 1,17 mg/l.

Bol za to odsúdený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s prihladnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák., a § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmiennečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky motorové vozidlá na doživotie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný R. Y. odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom svojho obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody s tým, že tento druh trestu považuje za neprimerane prísny, keď okresný súd pri jeho ukladaní nezohľadnil predovšetkým jeho nepriaznivú sociálnu situáciu, keď žije len so svojou matkou, ktorá je dôchodkyňa a je na neho odkázaná nielen opaterou, ale aj výživou a výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody mu nielenže zabráni vo výkone jeho zamestnania, ale bude mať aj veľmi negatívny dopad na jeho rodinu. K spáchaniu skutku sa v celom rozsahu priznal, oľutoval ho a keďže je rozhodnutý podrobiť sa protialkoholickému liečeniu, pretože aj jeho trestná činnosť s požívaním alkoholu úzko súvisí, navrhol, aby mu krajský súd po zrušení výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody uložil niektorý z alternatívnych druhov trestu a to konkrétne buď trest povinnej práce, alebo trest domáceho väzenia.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného R. Y. poukázal na to, že z genézy predchádzajúcich odsúdení obžalovaného je zrejmé, že v jeho prípade ide o celkom nepoučiteľného páchatel'a, u ktorého sa predchádzajúce podmienené tresty odňatia slobody minuli účinku a u ktorého samotný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá dostatočným spôsobom nezaručuje, že sa obdobnej trestnej činnosti nedopustí opakovane. Vyplýva to nielen z okolnosti, že trestnej činnosti obdobného charakteru sa v minulosti dopustil už viackrát, ale najmä z toho, že trestné činy, ktoré sú predmetom napadnutého rozsudku spáchal nielen v čase uloženého trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, ale aj v čase, kedy mu bolo nariadené vykonať zvyšok iného trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá, od výkonu ktorého súd pôvodne podmienenčne upustil. Z hľadiska naplnenia základného účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi, u obžalovaného R. Y. v prejednávanej trestnej veci neprichádza do úvahy uloženie iného, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody a to aj vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovaný spáchal tieto úmyselné trestné činy v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za obdobný trestný čin.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného R. Y. ako nedôvodné zamietnuť aj s poukazom na správne dôvody písomného vyjadrenia prokurátora okresnej prokuratúry k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného R. Y. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného R. Y. proti napadnutému rozsudku nie sú dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 13.januára 2015 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného R. Y., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po vyhlásení, že sa dokazovanie vykoná len v súvislosti s výrokmi o trestoch a náhrade škody v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por., vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o trestoch (odňatia slobody i zákazu činnosti) a na ich podklade obžalovanému R. Y. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák., a § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, 5 písm. a/ Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť všetky motorové vozidlá na doživotie.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke obidvoch trestov (odňatia slobody i zákazu činnosti). Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o nepodmienečnom treste odňatia slobody, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúcu (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), obidve prítiažujúce okolnosti (v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.

zák.) i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. Aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu uložený obžalovanému R. Y. na doživotie má svoje nespochybniteľné opodstatnenie v ustanovení § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a je zákonný a správny.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného R. Y. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento výrok má svoje opodstatnenie v ustanovení § 48 ods. 2 Tr. zák. (obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin) dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného R. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.